

ninger, hvis Taxationsværdi ikke er over 300 Rd., og hvor fritagelse ifølge § 10 skulde udvides til Steder, hvis Taxationsværdi ikke er over 1,000 Kr. Det er altsaa kun Bygninger af en Taxationsværdi af over 1,000 Kr., som disse nye Regler med Hensyn til Skorstenes Opmuring komme til at gjælde, altsaa Bygninger, der ikke saaledes kunne betegnes som Smaaafsløts Huse paa Landet.

Med Hensyn til § 11 er der fremkommet Bemærkninger fra flere Eider, baade for og imod. Jeg har tilladt mig at gjøre det Forslag, fordi jeg tror, man maa være overbevist om, og at Erfaringen har vist, at disse Petroleumslamper ere en overmaade hyppig Aarsag til Ildbrænde, og at den Uforsigtighed, som udvises med dem, kan blive saa overordentlig skæbnesvanger, navnlig naturligvis, naar man taber dem, fordi den udflydende Vædske er saa brandbar. I pekuniær Henseende forekommer det mig ikke, at det vilde være nogen Gjenstand af Betydning at forlange af en Mand, at han skulde holde en Lampe, hvori han kunde brende Tran eller en anden lignende Vædske til Brug i sin Stald, sin Lo eller Lade, og jeg tror, at Bestemmelsen helst bør bibeholdes i den Form, hvori den foreligger. Jeg tror ikke, det vilde være heldigt at tilstede Bruken af Petroleumslamper af en vis Konstruktion, medens Petroleumslamper af en anden Konstruktion skulde være forbudne, thi en saadan Bestemmelse vilde vistnok være vanskelig at overholde, og det vilde være forvirrende for Befolkningen, naar den saaledes skulde skjelne imellem disse forskellige Konstruktioner. Jeg kan ikke tro, at Ulemperne ved overhovedet at forbyde Bruken af Petroleum i disse Lokaler skulde være saa overordentlig store, og naar man overhovedet vil røre ved denne Sag, saa vil det vistnok være det Simpleste helt at forbyde Bruken af Petroleumslamper paa disse Steder.

Der er fra flere Steder gjort stærke Indvendinger imod § 14, idet man navnlig har fremhævet, at det mangelskulde Tilsyn, som vi for tiden lide under med Hensyn til Overholdelsen af Loven af 1861, ikke vilde blive væsentlig forbedret ved det her foreslaaede. Jeg skal imidlertid bemærke, at hvorvel man med megen Omhu og Flid har fremhævet Tilstanden af Betæneligheder ved Bestemmelsen, saaledes som den staar i § 14, saa var der dog egentlig ingen af de ærede Talere, undtagen den sidste, som yttrede Noget om, hvorledes da et bedre Tilsyn skulde være organiseret. Det er jo nemlig ikke undgaaet min Opmærksomhed, at ved de Bestemmelser, som Lovforslagets § 14 indeholder, opnaar man ingenlunde noget absolut Udmerket eller Noget, som er fuldstændig betryggende paa dette Øbet; men det er jo heller ikke Opgaven, thi man kan sige sig selv, at man ikke kan vente, at der vil blive gjort store Offre i pekuniær Henseende eller i andre Retninger for

denne Sag. Spørgsmaalet maa jo kun blive dette, om man kan ordne Tilsynet noget bedre med de forhaanden værende Midler, og i den Henseende kan jeg dog ikke tro rettere, end af der maa ske nogen Fremgang ved Bestemmelserne i § 14. Det forekommer mig, at den Omstændighed, at Bygningsforetagendet, skal anmeldes, har den Betydning, at Sognefogeden eller hvem det nu er, der skal paase det, derved bliver underrettet om, at et saadant Bygningsarbejde gaar for sig, hvorimod han efter den nu bestaaende Lovgivning ikke faar Noget at vide derom, men selv maa se at komme efter det. Dernæst mener jeg, at Udstedelsen af Attest har en ikke ringe Betydning. Naturligvis kan det ikke forlanges af ham, at han skal staa og se paa Arbejdet. En saadan Kontrol med Bygningsarbejdet som den, der kunde naas ved, at den Vedkommende skulde i det Enkelte kontrollere Arbejdets Udførelse og hele Tiden paase, at de behøvrige Materialier bleve brugte osv., kan jo ikke engang tilveiebringes i Kjøbenhavn, end sige at man skulde kunne gennemføre noget Saadant paa Landet; men det, at han kan udstede Attesten, betyder kun, at han, efter at have været paa Stedet og beset Arbejdet, kan attestere, at det, saa vidt som han kan se, er udført forpaaflig i Overensstemmelse med Lovgivningen. Den hele Bestemmelse om Attestens Udstedelse skulde altsaa nærmest have den Fordel, at den ligesom tvang Sognefogden til at indfinde sig paa Stedet, hvor Bygningsarbejdet havde fundet Sted, og derved vilde der dog være Noget vundet i Sammenligning med den nu bestaaende Tingenes Tilstand. Forsaa vidt man har ment, at en Betaling af 1 Krone var for Lidt for disse Arbejde, da skal jeg dertil kun svare, at jeg selvfølgelig skal være meget villig til at gaa med til nogen Forhøielse af denne Betaling, isald man finder det rigtigt; Grunden til, at jeg er bleven staaende ved at foreslaa en saa lav Betaling, er jo naturligvis den, at jeg var bange for, at man vilde finde det for trykkende for Befolkningen at betale Mere, og at det vilde være vanskeligt at føre noget Saadant igjennem. At søge Bistand hos Assuranceselskaberne forekommer mig i og for sig at være en ganske naturlig Ting; men ogsaa herom gjælder det jo, at man selvfølgelig ikke paa denne Maade kan faae noget absolut Betryggende, ligesom man jo overhovedet ikke kan faae dette paa noget Omraade. Herom kan der selvfølgelig ikke være Spørgsmaal; men imidlertid mener jeg dog, at Noget vil der vindes, og naar det kan ske uden Udgift for Statskassen, hvorfor skal man saa ikke medtage den Hjælp til at kontrollere Bygningslovgivningens og Brandlovgivningens Overholdelse, som kan vindes ad den Vej? Da Lovforslaget ikke gaar ud paa, at der skulde tillægges disse Forsikringselskabers Funktionærer nogen egentlig Politimyndighed, følger ogsaa deraf, at man ikke kan blive sat i det Tilfælde, som en